

መጽሐፈ ዳንኤል - ሰማንያ ዘጠኝ

የሐሰተኛ ትምህርቶችን መፍታት፡ በአድቪንቴዝም ውስጥ ስለ "ዕለታዊው" የታሪክ ምርመራ

Jeff Pippenger

2024-02-22

በዚህ ስለ ዳንኤል መጽሐፍ በቀረበው የጽሑፎች ተከታታይ ስምንት አንደኛው ጽሑፍ ውስጥ፣ በ Manuscript Releases ቅጽ 20፣ ገጽ 17-22 የተወሰደ አንድ ምንባብ አካተናል፤ በዚያም እህት ዋይት "the daily" የሚለው ክርስቶስን መቅደስ ይወክላል የሚለው ትምህርት ለአዛውንት ፕሬስቦትና ዳንኤልን "ከሰማይ ተገፍተው ከወጡ መላእክት" እንደተሰጣቸው በግልጽ ትለያለች። እርስዎ እኔ እንዳደረግሁት "the daily" በተመለከተ ያላቸውን የሐሰት አሳብ በቀጥታ አትለይም፤ ነገር ግን ታሪካዊው መዝገብ ይህን እንደ እውነት ለማቋቋም እየሞከሩ እንደነበር እጅግ ግልጽ ነው። እነርሱ በ "the daily" ላይ ያለውን ግንዛቤ የሚደግፉ የኡርያ ስሚዝ መጽሐፍ Daniel and the Revelation ክፍሎችን እንደገና ለመጻፍ እየፈለጉ ነበር፤ ይህንንም ግንዛቤ እርስዎ በ Early Writings ገጽ ሰባ አራት ላይ ትክክለኛው አመለካከት መሆኑን ትለያለች።

ደብልዩ. ደብልዩ. ፕሬስቦት "የዘወትር" በሚለው ላይ ያለውን ሐሰተኛ አመለካከት ማክበር ብቻ ዋና ርዕስ የሆነበትን The Protestant በሚል ርዕስ የተሰየመ ወቅታዊ መጽሔት አሳትሞ ነበር። እርሱና የጠቅላላ ጉባኤው ፕሬዚዳንት ኤ. ጂ. ዳንኤልን የፕሬስቦት ጥረቶችን በመቀጠል ይህን ሐሰተኛ ትምህርት በአድቪንቴዝም ውስጥ እንደ ትክክለኛው አመለካከት ለማቋቋም ሰይጣናዊ የጦር ጨፍ ሆኑ፤ ነገር ግን ኤሊን ዋይት በሕይወት ሳላች በዚያ ሰይጣናዊ ጥረት ያገኙት ስኬት ተገትቶ ተይዞ ነበር። በ1931 ዳንኤልን በ Manuscript Releases የተጠቀሰው ክፍል በተጻፈበት በዚያው ዓመት (1910) ራሱ (ዳንኤልን) ከሲስተር ዋይት ጋር "የዘወትር" በሚለው ጉዳይ ላይ ቃለ መጠይቅ እንዳደረገ እና እርሷም የእርሱና የፕሬስቦት አመለካከት ትክክል መሆኑን እንዲያምን እንደመራችው ገንጠል አደረገ።

ይህን ታሪክ መረዳት አስፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም እኛ አሁን በ1989 የደረሰውን የእውቀት መጨመር መመልከት እየጀመርን ነው። በዚያም ጊዜ የተቀደሱት የተሐድሶ መስመሮችና የዳንኤል አስራ አንድ የመጨረሻ ስድስት ቁጥሮች ተከፍተው ነበር። በዳንኤል አስራ አንድ አርባኛው ቁጥር ፍጻሜ የሰጧቸው ኅብረት መውደቅ ያፈራውን ብርሃን ለማወቅ፣ "ዕለታዊው" እና "ዕለታዊው" የሚወክለው ትንቢታዊ ታሪክ በትክክል መረዳት ያስፈልጋል፤ ምክንያቱም ያ ታሪክ በዳንኤል አስራ አንድ ከአርባ እስከ አርባ አምስት ባሉት ቁጥሮች ውስጥ ያንኑ ታሪክ መደገሙን ያሳያል። እነዚያ ቁጥሮች በእነዚያ ቁጥሮች ውስጥ የሚከፈሉት መልእክት የ"ምሥራቅና ሰሜን ወሬዎች" መሆኑን ያሳያሉ፤ እነርሱም በእግዚአብሔር ሕዝብ ላይ የመጨረሻውን ስደት ያመጣሉ።

ነገር ግን ከምሥራቅና ከሰሜን የሚመጡ ወሬዎች ያስጨንቁታል፤ ስለዚህም ለማጥፋትና ብዙዎችንም ፈጽሞ ለማጥፋት በታላቅ ቅጣ ይወጣል። የመንግሥቱንም ድንኳኖች በባሕሮች መካከል ባለው በክቡር ቅዱስ ተራራ ላይ ይተክላል፤ ነገር ግን መጨረሻው ይመጣበታል፤ የሚረዳውም አይኖርም። ዳንኤል 11:44, 45።

እ.ኤ.አ. በ1989 በሰጧቸው ኅብረት መፍረስ ጊዜ የተፈታው የአርባኛው ቁጥር መልእክት፣ ጳጳሳዊ ስርዓቱን (የሰሜን ንጉሥ) "ለማጥፋትና ብዙዎችን ፈጽሞ ለማስወገድ በታላቅ ቅጣ እንዲወጣ" የሚያደርገው የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው። "ወሬዎች" በትንቢታዊ አገላለጽ መልእክት ነው።

እነርሱም ካልተላኩ በቀር እንዴት ይሰብካሉ? እንደ ተጻፈው፡- "የሰላምን ወንጌል የሚሰብኩ፡ የመልካም ነገርንም ደስ የሚያሰኝ ዜና የሚያመጡ እግሮች እንዴት ያማሩ ናቸው!" ሮሜ 10:15።

የኋለኛው ዝናብ መልእክት የእግዚአብሔር የዘመኑ ፍጻሜ ጠባቂዎች የወይኑ እርሻ መዝሙርና የሙሴና የበጎ መዝሙር ሲዘምሩ የሚያቀርቡት መልእክት ነው።

በተራሮች ላይ የምሥራች የሚያመጣ፣ ሰላምን የሚያውቅ፣ መልካሙን የምሥራች የሚያመጣ፣ መዳንን የሚያውቅ፣ ለጽዮንም፣ አምላክሽ ነግሦአል! የሚል ሰው እግሮቹ እንዴት ያማሩ ናቸው! ጠባቂዎችሽ ድምፃቸውን ያነሣሉ፤ በአንድነትም ይዘምራሉ፤ እግዚአብሔር ጽዮንን በሚመልስበት ጊዜ ፊት ለፊት ያዩታልና። ኢሳይያስ 52፣7፣ 8።

የዳንኤል አሥራ አንድ አርባ አራት ያለው “ኬና” የኃጢአት ሰውን ያስቆጣል፣ የመጨረሻውም የጳጳሳዊ ደም መፋሰስ ይፈጸማል። ያ መልእክት በቅርቡ ሊመጣ ባለው የእሁድ ሕግ ጊዜ ወደ ታላቅ ጩኸት የሚያድግ የሦስተኛው መልእክ መልእክት ነው።

“ማንም ሰው ብርሃኑን ሳይቀበል እና የአራተኛውን ትእዛዝ ግዴታ ሳያይ አይፈረድበትም። ነገር ግን የሐሰተኛውን ሰንበት የሚያስገድድ አዋጅ በሚወጣበት ጊዜ፣ እና ‘የሦስተኛው መልእክት’ ታላቅ ጩኸት ሰዎችን አውሬውንና ምስሉን ከመስገድ በሚያስጠነቅቅበት ጊዜ፣ በሐሰትና በእውነት መካከል ያለው መስመር በግልጽ ይለያል። ከዚያም እነዚያ አሁንም በመተላለፍ የሚቀጥሉ የአውሬውን ምልክት ይቀበላሉ።” Signs of the Times, November 8, 1899.

“ከምሥራቅና ከሰሜን የሚመጡ ወሬዎች” ጳጳሳዊነትን የሚያስቆጡ፣ በእሁድ ሕግ ጊዜ ወደ ታላቅ ጩኸት የሚያድጉ ሲሆን፣ ያ መልእክትም በሴፕቴምበር 11 ቀን 2001 የተጀመረው የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው። “በታላቅ ድምፅ” የሚለው አገላለጽ እየጨመረ የሚሄድ ኃይልን የሚወክል ትንቢታዊ ቃል ነው።

“ለዚህ ዘመን ያለው እውነት፣ የሦስተኛው መልእክ መልእክት፣ ወደ ታላቁ የመጨረሻ ፈተና ስንቀርብ በሚጨምር ኃይል ማለትም በታላቅ ድምፅ ሊታወጅ ይገባል።” The 1888 Materials, 1710.

የአርባ አራተኛው ቁጥር “ወሬዎች”፣ ሚካኤል በሚቆምበትና የሰው ልጆች የምሕረት ዘመን ከመዘጋቱ በፊት ያለው የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው። እርሱም በመስከረም 11 ቀን 2001 የደረሰው ያው የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው። ነገር ግን አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ በሚታተሙበት ጊዜ፣ መንፈስ ቅዱስም ያለ መጠን በዚያን ጊዜ ሲፈስ ወደ ታላቅ ጩኸት፣ ወይም ወደ ታላቅ ድምፅ ያብጣል። አንድ መቶ አርባ አራቱ ሺህ የመታተማቸውን ዘመን ያመለከተውም ያው የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው።

ይህ በሎዶቅያዊ አድቪንቲዝም ከ“አህያው” መምጣት ጀምሮ እስከ “አንበሳው” መምጣት ድረስ የሚቀርብ የ“ሰላምና ደህንነት” መልእክት በመስሎ የተቀየረው የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው። ከሴፕቴምበር 11, 2001 እስከ በቅርቡ የሚመጣው የእሁድ ሕግ ድረስ ያለው ዘመን ለሎዶቅያዊ አድቪንቲዝም መንፈሳዊ የሞት አልጋ ምልክት ያደርጋል፤ ከእግዚአብሔርም ቤት (ኢየሩሳሌም) ከተፈረደበት በኋላ የሚፈረድባቸው እነርሱ በዚያው መቃብር ይሞታሉ። ለሎዶቅያዊ አድቪንቲዝም የሞት አልጋው በአህያውና በአንበሳው መካከል ነው፤ የሚጣለውና ሞታቸውን የሚያመጣውም መልእክት “ከምሥራቅ” (የእስልምና ምልክት) እና ከሰሜን (የጳጳሳዊ ሥርዓት ምልክት) የሚመጣው “ወሬ” ነው። ይህም ሦስተኛው የመልእኩ መልእክት የሆነው ያው መልእክት ነው።

እ.ኤ.አ. በ1989 በፍጻሜው ዘመን የተፈቱት የዳንኤል አሥራ አንድ የመጨረሻዎቹ ስድስት ጥቅሶች፣ በ“ሰላምና ደህንነት” የሚል የሐሰት የኋለኛው ዝናብ መልእክት በሚታወጅበት ዘመን የሚታወጅ የኋለኛው ዝናብ መልእክት ነው። የኋለኛው ዝናብ ፈተና መጀመሪያ ከእግዚአብሔር ቤት ጋር ይጋጠማል፣ ምክንያቱም ፍርድ የሚጀምረው በዚያ ስለሆነ ነው። ከዚያም ከእግዚአብሔር ቤት ውጭ ያለውን ሌላ መንጋ ይጋጠማል። ስለዚህ የሦስተኛው ትውልድ ወደ ሎዶቅያዊ አድቪንቲዝም የገባውን “ውሸት” መረዳት እጅግ አስፈላጊ ነው። ምክንያቱም እግዚአብሔር ማኅተሙን በሚቀበሉት ላይ መንፈስ ቅዱሱን ሲያፈስስ፣ በተመሳሳይ ጊዜ

የእውነትን ፍቅር ባልተቀበሉት ላይ ጽኑ ማሳታትን ያፈስሳል።

በሃያኛው ክፍለ ዘመን የመጀመሪያው አሥር ዓመትና ግማሽ ውስጥ ስለ "the daily" በተነሣው ክርክር፣ "the daily" የአረማዊነት ምልክት ነው የሚለውን ትክክለኛ የሚለር አቋም ከተከላከሉት ሰዎች አንዱ ኤፍ. ሲ. ጊልበርት ነበር። ጊልበርት ከይሁድነት የተመለሰ ሰው ነበር፣ ዕብራይስጥንም ፍጹም ያነብና ይናገር ነበር። በዕብራይስጥ ቋንቋ ያለውን እውቀት መሠረት አድርጎ፣ በዳንኤል መጽሐፍ ውስጥ ያለውን የፓይነሮች አቋም ተከላከለ። በ1910፣ ወይዘሮ ዋይት ለአሥርተ ዓመታት ሊቀበር የነበረውን ጽሑፍ በጻፈችበት በዚያው ዓመት፣ የዳንኤልና የፕሬስቦት ስለ "the daily" ያላቸው አመለካከት ከሰይጣን መላእክት እንደመጣ የሚለው፣ ጊልበርት ስለ "the daily" ጉዳይ ከወይዘሮ ዋይት ጋር የግል ቃለ መጠይቅ አድርጎ ነበር።

እርሱ ቃለ-መጠይቅ እንዳደረገ እናውቃለን፤ ምክንያቱም ወዲያው (በሚቀጥለው ቀን) ከሲስተር ዋይት ጋር ያደረገውን ቃለ-መጠይቅ ማጠቃለያ በጽሑፍ አስፍሮ ነበር። በ1931 ዓ.ም. ኤ. ጂ. ዳንዩልስ "ስለ የዘወትሩ" በተባለው ጉዳይ በዚያው ዓመት—1910—ከሲስተር ዋይት ጋር ቃለ-መጠይቅ እንዳደረገ የሚል አቤቱታ አቀረበ። ዳንዩልስ ሲናገር ሲስተር ዋይት "የዘወትሩ" የክርስቶስ የቤተ መቅደስ አገልግሎት ምልክት መሆኑን እንጂ ሌላ ምንም መደምደሚያ እንዳልተወለት ገለጸ። ነገር ግን የዳንዩልስ ስለ ቃለ-መጠይቁ ያቀረበው አቤቱታ "ሐሰት" ብቻ አልነበረም፤ ኃይለኛ ማሳትን የሚያመጣው የትንቢት "ሐሰት" ነው።

የ1843 እና 1850 ሰንጠረዦችን ለማያገኙ ሰዎች ይህን መረዳት አስፈላጊ ነው። የ1843 ሰንጠረዥ በ1842 በታተመ ጊዜ፣ ሚሊራውያን አሁንም በሁለት ሺህ ሦስት መቶ ዓመታት ትንቢት ፍጻሜ ሊነጻ የሚገባው መቅደስ ምድር እንደሆነ ያምኑ ነበር። የ1850 ሰንጠረዥን በአሳተሙ ጊዜ ግን፣ ሊነጻ የሚገባው መቅደስ ሰማያዊው መቅደስ እንደሆነ አውቀው ነበር። በዚህ ምክንያት የ1843 ሰንጠረዥ የእግዚአብሔር መቅደስ ምስል ፈጽሞ የለውም፤ የ1850 ሰንጠረዥ ግን የእግዚአብሔር መቅደስ ምስል አለው። ይህ አስፈላጊ ነው፣ ምክንያቱም ዳንኤልስ ከእህት ኋይት ጋር ባደረገው ቃለ መጠይቅ የ1843 ሰንጠረዥን እንዳሳያት እና በሰንጠረዥ ላይ ያለውን መቅደስ እንዳመለከተላት አስረዳ። ይህ ግን ፈጽሞ የማይቻል ነበር፣ ምክንያቱም በ1843 ሰንጠረዥ ላይ ምንም መቅደስ የለም። የቃለ መጠይቁ አቤቱታው "ውሸት" ነበር።

በ2009 ዓ.ም. ይህን ታሪክ በምመለከትበት ጊዜ፣ በክርክሩ ሁለቱም ወገኖች ያሉት ሰዎች ስለ "the daily" ጉዳይ ከሲስተር ዋይት ጋር ቃለ-መጠይቅ እንዳደረጉ እንደሚናገሩ ባወቅሁ ጊዜ፣ በ1910 የሲስተር ዋይትን ቃለ-መጠይቆች የመዘገቡን የምዝገባ መጽሐፍ ለማግኘት እድል እንዳላቸው ጠይቄ ለEllen White Estate ኢሜይል ላክሁ። እነርሱም የምዝገባው መጽሐፍ አሁንም እንዳላቸው መለሱልኝ። የሚከተለው የእኔ ኢሜይል እና ከEllen White Estate የደረሰኝ ምላሽ ነው።

ሰኞ፣ ጁንዋሪ 19፣ 2009

ለሚመለከተው ሁሉ፡-

እህት ዋይትን ማን ማን ተገናኝተው ቃለ-መጠይቅ እንዳደረጉ እና እነዚያ ቃለ-መጠይቆች ስለ ምን እንደነበሩ የሚመዘግብ የመዝገብ መጽሐፍ እንዳለ ሰምቻለሁ። A. G. Daniells በ1910 ዓ.ም. ስለ "daily" ጉዳይ ከእህት ዋይት ጋር ቃለ-መጠይቅ አድርጎ እንደነበር ለማረጋገጥ ወይም ለመከድ እሞክራለሁ። ያ ቃለ-መጠይቅ እንደተካሄደ የሚያሳይ ታሪካዊ ምስክርነት እንዳለ አውቃለሁ፤ ነገር ግን ይህን በትክክል የሚመዘግብ በይፋ የተያዘ የመዝገብ መጽሐፍ መኖሩን እጠይቃለሁ። በተመሳሳይ ጊዜ፣ F. C. Gilbert ደግሞ በ1910 ዓ.ም. ስለ "daily" ጉዳይ ከእህት ዋይት ጋር ቃለ-መጠይቅ እንዳደረገ ተነግሮኛል፤ እናም ይህ በዚያ ዘመን በእርሷ ሠራተኞች የተያዘ የመዝገብ መጽሐፍ በመኖሩ ሊረጋገጥ ይችላልን ማወቅ እፈልጋለሁ። ምናልባት የመዝገብ መጽሐፍ አልነበረም፣ ወይም ቢኖርም ያን መረጃ አትለቁም ይሆናል፣ ወይም እንኳ ቢኖር ለእኔ ለማጣራት ከችሎታችሁ በላይ ሊሆን ይችላል። ስለዚህ፣ በማንኛውም ሁኔታ ለመጠየቅ ፈለግሁ።

ልትሰጡኝ የምትችሉት ማንኛውም እርዳታ እጅግ የተወደደ ይሆናል።

ውድ ጄፍ፣

ለኢሜይልዎ እናመሰግናለን። በደብዳቤዎቼ፣ በዲያሪዎቼ እና በታተሙ የቀጠሮ መዝገቦች ላይ በተመሠረተ የኤሊን ዋይት የጉዞ መርሐ ግብር በአንጻራዊ ሁኔታ የተሟላ መዝገብ አለን፤ ሆኖም እንደዚያ ዓይነት “ሎግ-ቡክ” የለንም።

ስለ A. G. Daniells ከ Ellen White ጋር ያደረገውን ጉብኝት በEGW ባዮግራፊ ቅጽ 6፣ The Later Elmshaven Years፣ ገጽ 256፣ 257 እንዳነበባችሁ ጥርጥር የለኝም። ለዚህ ቃለ-መጠይቅ ከዚያ በተለየ የተመዘገበ ማስረጃ አላገኘንም። ነገር ግን ከElder Gilbert በJune 1, 1910 የተጻፈ ደብዳቤ አለን፤ በእርሱም በJune 6-9 በSt. Helena (Ellen White የኖረችበት ቦታ) ለመገኘት ያለውን እቅድ ያመለክታል። እኔ እስከሚመዘገቡ ድረስ ይህ የሚደግፈው ሰነዳዊ ማስረጃ መጠን ነው።

እግዚአብሔር ይባርክ—ቲም ፖይሪየር ምክትል ዳይሬክተር የኤሊን ጂ. ዋይት ኤስቴት

ዳንዩልስ ስለ “the daily” ጉዳይ ማንኛውንም ቃለ-መጠይቅ እንደነበረው የሚያስረዳ ራሱን የቻለ መዝገብ የለም፤ ነገር ግን ጊልበርት እ.ኤ.አ. 1910 የሰኔ 6 እስከ 9 ባሉት ቀናት በቤቷ ለመገኘት ያለውን ዓላማ የሚገልጽ ደብዳቤ አለ።

በእህት ዋይት የሕይወት ታሪክ ውስጥ፣ የኤሊን ዋይት ንብረት የሚጠቅሰው ሲሆን፣ የእርሷ የልጅ ልጅ ዳንዩልስ ያደረገውን ቃለ መጠይቅ ጉዳይ ሲመለከት፣ ዳንዩልስ ስለ 1910 የተቀጠፈው ቃለ መጠይቅ ያቀረበውን አቤቱታ መዝግቦ ነበር፡-

«ከውይይቶቹ መካከል ትንሽ ቆይቶ በአንድ ወቅት፣ ኤልደር ዳኒኤልስ፣ ከW. C. White እና C. C. Crisler ጋር ተቀላቅሎ፣ በEarly Writings ውስጥ ያለችው መግለጫዋ ትርጉም በትክክል ምን እንደሆነ ከEllen White ራሷ ለማግኘት በጉጉት ወደ እርሷ ሄዱ፣ ጉዳዩንም በፊቷ አቀረቡ። ዳኒኤልስ Early Writings እና የ1843 ሰንጠረዥ ከእርሱ ጋር ወስዶ ሄደ። ከEllen White አጠገብ ተቀምጦ በተከታታይ ጥያቄዎች ጠየቃት። የዚህ ቃለ መጠይቅ ሪፖርቱ በW. C. White ተረጋግጦ ነበር፡-»

«በመጀመሪያ በEarly Writings ውስጥ ከላይ የተሰጠውን መግለጫ ለእህት ዋይት አነበብሁለት። ከዚያም አገልጋዮቻችን የዳንኤልንና የራእይን ትንቢቶች ሲተረጉሙ የሚጠቀሙበትን የትንቢት ሰንጠረዥ በፊቷ አቀረብሁ። በሰንጠረዥ ላይ እንደታዩት ለመቅደሱ ምስል እንዲሁም ለ2300 ዓመቱ ዘመን ትኩረትዋን አደረግሁ።»

«ከዚያም ስለዚህ ጉዳይ የተገለጠላትን ልታስታውስ ትችል እንደሆነ ጠየቅኳት።»

“መልሷን እንደማስታውስ፣ በ1844 እንቅስቃሴ ውስጥ ከነበሩት መሪዎች አንዳንዶች የ2300 ዓመቱ ዘመን መጠናቀቂያ አዳዲስ ቀኖችን ለማግኘት እንደሞከሩ በመናገር ጀመረች። ይህ ጥረት ለጌታ መምጣት አዳዲስ ቀኖችን ለመወሰን ነበር። ይህም በአድቪንት እንቅስቃሴ ውስጥ በነበሩት መካከል ግራ መጋባትን እያስከተለ ነበር።”

«በዚህ ግራ መጋባት ውስጥ ጌታ ለእርሷ እንደ ገለጠላት፣ እርስዋም እንደ ተናገረችው፣ ስለ ቀናቱ ተይዞ የቆየውና የቀረበው አመለካከት ትክክል ነበር፣ ዳግመኛም ሌላ የተወሰነ ጊዜ ሊቀመጥ እንደማይገባ፣ ሌላም የጊዜ መልእክት ሊኖር እንደማይገባ ነበር።»

«ከዚያም ስለ ቀሪው “ዘወትር” ማለትም ስለ አለቃው፣ ስለ ሰራዊቱ፣ “ዘወትር” ስለ መወሰዱ፣ እና ስለ መቅደሱ መጣል ለእርሷ የተገለጠላትን እንድትናገር ጠየቅኳት።»

“እርስዎም እነዚህ ገጽታዎች ከጊዜው ክፍል እንደተደረገላት በራዕይ ፊት ለፊት እንዳልተቀረቡላት መለሰች። ስለ እነዚያም የትንቢቱ ነጥቦች ማብራሪያ እንድትሰጡ አትመራም ነበር።”

“ቃለ-መጠይቁ በአእምሮዬ ላይ ጥልቅ ስሜት አሳደረ። ስለ 2300 ዓመቱ ዘመን ያለ ማመንታት በነፃነት፣ በግልጽነትና በርዝመት ተናገረች፤ ነገር ግን ስለ ሌላው የትንቢቱ ክፍል ዝም አለች።”

“እርሷ ስለ ጊዜው ነጻ ማብራሪያ ከሰጠችውና ስለ “ዘወትሩ” መወገድ እና መቅደሱ መጣል ዝም ካለችው የተነሣ ልደርስበት የቻልኩት ብቸኛ መደምደሚያ ራዕይ ለእርሷ የተሰጠው ስለ ጊዜው እንደሆነ እና ስለ ትንቢቱ ሌሎች ክፍሎች ምንም ማብራሪያ እንዳልተቀበለች ነው።—DF 201b, AGD statement, Sept. 25, 1931.” አርተር ዋይት፣ Ellen G. White, ቅጽ 6, 257።

ዳኒኤልስ 1843 ዓ.ም. ሰሌዳውን ለእርሷ እንዳሳየ እና በሰሌዳው ላይ ያልተወከለውን መቅደስ ስለ ሆነ እንደጠየቃት አቀረበ። እንዲሁም ኤርሊ ራይቲንግስ የተባለውን መጽሐፍ ወስዶ፣ እርሷ “the daily” ስለ ተባለው ቃል የቀደሙትን አባቶች ግንዛቤ በግልጽ ሁኔታ በማጽደቅ እና ሰሌዳውም በጌታ እጅ እንደተመራ በግልጽ ሁኔታ በመግለጹ ምን ማለቷ እንደሆነ በብዙ ጥያቄዎች እንዳዘነባት አቀረበ። የኤለን ዋይት ልጅ፣ ይህ ተብሎ የተነገረውን ክስተት አጠቃላይ ታሪክ የጻፈው የሕይወት ታሪክ ጸሐፊ አርተር ኤል. ዋይት አባት የሆነው፣ የዳኒኤልስንና የፕሬስቲትን ስለ “the daily” ያላቸውን ሰይጣናዊ አመለካከት ተቀብሎ ነበር፣ እናም በዚያ ቃለ መጠይቅ ውስጥ የሰማውን በተመለከተ ለዳኒኤልስ አቤቱታ ምስክርነት ሰጠ። በቀላሉ ለተፈጠረው ተረት በቂ ጥንቃቄ አላደረጉም፤ ምክንያቱም 1843 ዓ.ም. ሰሌዳው ዳኒኤልስ ጠቅሶ ሊያሳይ የሚችለውን መቅደስ አያሳይም።

በቃለ-መጠይቁ ውስጥ የተወከለ ሌላ ሐሰት ከEarly Writings የተወሰደው ክፍል “ጊዜ መወሰን”ን የሚቃወም ማስጠንቀቂያ ነበር የሚለው ውሸት ነው። ዳኒኤልስ ጠይቆበታል ተብሎ የተነገረው ክፍል እንዲህ ነው፡-

“የ1843 ሰንጠረዥ በጌታ እጅ እንደ ተመራ፣ እናም ሊለወጥ እንደማይገባው አይቻለሁ፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደ ፈለገው እንደ ነበሩ፤ እጁም በአንዳንድ ቁጥሮች ላይ እንደ ነበረ እና ስሕተትን እንደ ሰወረ አይቻለሁ፣ ይህም እጁ እስኪወገድ ድረስ ማንም እንዳያየው ነበር።”

«ከዚያም ስለ “ዘወትሩ” (ዳኒኤል 8:12) አየሁ፤ “መሥዋዕት” የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ እንጂ የጽሑፍ ክፍል እንዳልሆነ፣ እንዲሁም ጌታ ስለዚህ ትክክለኛውን አመለካከት የፍርድ ሰዓት ጩኸትን ለሰጡት እንደ ሰጣቸው አየሁ። ከ1844 በፊት አንድነት በነበረ ጊዜ፣ ሁሉም ማለት ይቻላል ስለ “ዘወትሩ” ትክክለኛው አመለካከት ላይ አንድ ነበሩ፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ በተፈጠረው ግራ መጋባት ውስጥ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፣ ከዚያም ጩላማና ግራ መጋባት ተከትለዋል። ጊዜ ከ1844 ጀምሮ መፈተኛ አልሆነም፤ ዳግመኛም ፈጽሞ መፈተኛ አይሆንም።» Early Writings, 74, 75.

የእህት ዋይት ልጅ ዊሊ ሲ. ዋይት ስለ “the daily” የተሳሳተውን አመለካከት ተቀብሎ ነበር፤ ልጁም አርተር፣ ከቶ ያልተካሄደው ቃለ-መጠይቅ ጋር የተያያዘውን “ውሸት” ለማስቀጠል ሲሞክር፣ ከ Early Writings የተወሰደው ክፍል ያለው ማስጠንቀቂያ በቀላሉና ብቻ በጊዜ መወሰን ላይ የተሰጠ ማስጠንቀቂያ እንደነበረ ለማሳየት ሞክሮ ነበር። ይህ ክርክር በ1930ዎቹ ውስጥ ተፈጥሮ ነበር፣ እናም የዚያ “ውሸት” ዋና ክፍል ሆነ።

ያንን ክርክር በሚቀጥለው ጽሑፍ እናነሳለን።

“መስከረም 23 ቀን፣ ጌታ የሕዝቡን ቅሬታ ለማስመለስ እጁን ለሁለተኛ ጊዜ እንደ ዘረጋ አሳየኝ፤ በዚህም የመሰብሰብ ዘመን ጥረቶች በእጥፍ ሊጨምሩ እንደሚገባ አሳወቀኝ። በመበተን ዘመን እስራኤል ተመትቶ ተቀድዶ ነበር፤ አሁን ግን በመሰብሰብ ዘመን እግዚአብሔር ሕዝቡን ይፈውሳል ይጠግናልም። በመበተን ዘመን እውነትን ለማስፋፋት የተደረጉ ጥረቶች እጅግ ትንሽ ተጽእኖ ነበራቸው፤ ጥቂት ብቻ

ወይም ምንም አላከናወኑም፤ ነገር ግን በመሰብሰብ ዘመን፣ እግዚአብሔር ሕዝቡን ለመሰብሰብ እጁን በዘረጋ ጊዜ፣ እውነትን ለማስፋፋት የሚደረጉ ጥረቶች የታሰበላቸውን ውጤት ያፈራሉ። ሁሉም በሥራው አንድ ልብ ሆነው ቅንዓት ያላቸው ሊሆኑ ይገባል። አሁን በዚህ የመሰብሰብ ዘመን እኛን ለመመራት ከመበተን ዘመን ምሳሌዎችን ማጣቀስ ለማንኛውም ሰው እፍረት መሆኑን አየሁ፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር አሁን በዚያን ጊዜ ከአደረገው በላይ ለእኛ ምንም ካላደረገ፣ እስራኤል ፈጽሞ አይሰበሰብም ነበርና። እውነት በስብከት እንደሚነገር ሁሉ፣ በጋዜጣም እንዲታተም እኩል አስፈላጊ ነው።”

ጌታ የ1843 ገበታ በእጁ እንደ ተመራ አሳየኝ፣ ከእርሱም ውስጥ ምንም ክፍል ሊለወጥ እንደማይገባ፤ ቁጥሮቹም እርሱ እንደ ፈለገው እንደ ነበሩ። እጁም በአንዳንድ ቁጥሮች ላይ እንደ ነበረ እና ስህተትን እንደ ሸፈነ አሳየኝ፣ ስለዚህም እጁ እስኪወሰድ ድረስ ማንም ሊያየው አልቻለም።

«ከዚያም ስለ “የዕለቱ” ነገር አየሁ፤ “መሥዋዕት” የሚለው ቃል በሰው ጥበብ የተጨመረ እንጂ የጽሑፍ አካል እንዳልሆነ፤ እንዲሁም ጌታ የፍርድ ሰዓት ጩኸትን ለሰጡት ትክክለኛውን አመለካከት እንደሰጣቸው። አንድነት በነበረ ጊዜ፣ ከ1844 በፊት፣ ማለት ይቻላል ሁሉም በ“የዕለቱ” ላይ ባለው ትክክለኛ አመለካከት ላይ አንድ ነበሩ፤ ነገር ግን ከ1844 ጀምሮ፣ በመደናገር ውስጥ፣ ሌሎች አመለካከቶች ተቀብለዋል፤ ከዚያም ጨለማና መደናገር ተከትለዋል።» Review and Herald, November 1, 1850.